Lietas arhīva Nr. A42-00280-18/7
ECLI:LV:ADRJRIT:2018:0126.A420166717.1.S

Lieta Nr.A420166717

(A00280– 18/7)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2018.gada 26.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Ābele,

piedaloties pieteicējas SIA "TaxLink Baltic" pārstāvjiem Oļegam Sējānam un Agrim Nuržam un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Finanšu ministrijas pārstāvēm Sandrai Ozolai un Solvitai Āmarei–Pilkai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA "TaxLink Baltic" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Finanšu ministrijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru SIA „TaxLink Baltic" tiktu atlīdzināti mantiskie zaudējumi neiegūtās peļņas veidā 11 351,22 *euro* apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Finanšu ministrijas (turpmāk ? Ministrija) 2015.gada 15.oktobra lēmumu (protokols Nr./numurs/) SIA "TaxLink Baltic" (turpmāk arī ? pieteicēja) tika izslēgta no dalības iepirkumā "Izvērtējums par spēkā esošo pievienotās vērtības nodokļa apgrieztās maksāšanas kārtības efektivitāti un iespēju to piemērot citās nozarēs" (id. Nr./numurs/) (turpmāk arī – iepirkums). Lēmumā secināts, ka pieteicējas pieteikums neatbilst iepirkuma Vispārīgās informācijas 11.5.1.1 punkta prasībām. Savukārt ar Ministrijas 2015.gada 19.oktobra lēmumu par iepirkuma uzvarētāju atzīts un līguma slēgšanas tiesības piešķirtas SIA "PricewaterhouseCoopers". Nepiekrītot minētajiem lēmumiem, pieteicēja tos pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 15.jūlija spriedumu lietā Nr.A420328215 lietā tika atzīts par prettiesisku Ministrijas 2015.gada 15.oktobra lēmums (protokols Nr./numurs/) un Ministrijas 2015.gada 19.oktobra lēmums (protokols Nr./numurs/). Ar Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2016.gada 3.oktobra rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

[2] Pieteicēja vērsās Ministrijā ar lūgumu atlīdzināt mantiskos zaudējumus neiegūtās peļņas veidā 11 351,22 *euro* apmērā, kas radušies Ministrijas prettiesisko lēmumu rezultātā.

Ar Ministrijas 2017.gada 19.janvāra lēmumu Nr./numurs/ noraidīts pieteicējas lūgums par zaudējuma atlīdzinājumu. Lēmums pamatots ar turpmāk norādīto.

[2.1] Ministrijas lēmums pieteicējas piedāvājumu tālāk nevērtēt jebkurā gadījumā paliktu nemainīgs, jo papildinformācija neapstiprinātu sākotnējo piedāvājumā iekļauto informāciju, proti, ka pētījuma pasūtītājs ir bijusi Ministrija un ka pasūtītāja kontaktpersona – Ministrijas darbinieks.

[2.2] Ministrija nekonstatē, ka pieteicēja būtu saņēmusi tās norādīto peļņu, ja nebūtu izslēgta no iepirkuma. Pirmkārt, nav zināms vai pieteicējas uzvara iepirkumā būtu rezultējusies ar iepirkuma līguma noslēgšanu (piedāvājuma kvalifikācijas prasību pārvērtēšana; nepamatoti lēta piedāvājuma izvērtējums u.c.). Otrkārt, nav pierādīts, ka pieteicēja gūtu peļņu tieši tās norādītajā apmērā, jo pakalpojuma tirgus ir dinamisks un iepirkuma līguma izpilde var arī nenest cerēto peļņu, bet gluži otrādi – radīt zaudējumus, vērā ņemot tā izpildes sarežģītību attiecībā pret sasniedzamajiem un Ministrijas izvirzītajiem iepirkuma mērķiem, kā arī īsos līguma izpildes termiņus.

[2.3] Pieteicējas prasītais zaudējuma atlīdzinājums nevar balstīties uz vispārīgiem pieņēmumiem par iespējamu notikumu attīstības gaitu, ja Ministrijas lēmums nebūtu pieņemts.

[3] 2017.gada 20.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu un pienākuma uzlikšanu atlīdzināt neiegūto peļņu, norādot šādus argumentus.

[3.1] Attiecībā uz Lēmumā norādīto, ka nav zināms, vai pieteicējas uzvara iepirkumā būtu rezultējusies ar iepirkuma līguma noslēgšanu, norādāms, ka Administratīvā rajona tiesa 2016.gada 15.jūlija spriedumā atzina, ka pieteicējai bija reālas izredzes uzvarēt iepirkumā. Tā kā izslēgšanas iemesls bija

norādīts it kā nepatiesas informācijas sniegšana, ko, savukārt, Administratīvā rajona tiesa atzina par kļūdainu, faktiski nepastāvēja citi apstākļi, kas ierobežotu pieteicēju kļūt par iepirkuma uzvarētāju.

[3.2] Kritiski vērtējams arguments par nepamatoti zemu cenu salīdzinājumā ar nākošo lētāko piedāvājumu. Ņemot vērā, ka iepirkuma uzvarētājs pieder pie "lielā četrinieka" jeb vadošajiem nozares speciālistiem, kam ir plašākas ģeogrāfiskās iespējas, tad viens no uzņēmumu cenu politikas ietekmējošajiem faktoriem var būt saistīts ar uzņēmuma zīmolu un tā plašo atpazīstamību. Tādēļ nav pamata uzskatīt, ka pieteicējas piedāvātā zemākā cena būtu saistīta ar neatbilstību iepirkuma prasībām.

[3.3] Pieteicējas negūtās peļņas apmērs uzskatāms par korektu, jo minētā summa tika pamatota ar detalizētu aprēķinu, ņemot vērā visas izmaksas, kas rastos saistībā ar līguma izpildi. Nav pamata uzskatīt, ka līguma izpilde varētu nest zaudējumus, jo līguma termiņš – trīs mēneši – ir pārāk īss, lai pakalpojumu tirgus piedzīvotu tik būtiskas svārstības, kas projekta rezultātā peļņas vietā varētu radīt zaudējumus. Tā kā pakalpojumu izmaksu lielāko daļu veido tieši darbaspēka izmaksas, tad šīs izmaksas ir precīzi aprēķināmas. Projekta sarežģītība nekādā veidā nav uzskatāma par apstākli, kas automātiski rada priekšnoteikumu tam, ka iepirkumu izpilde nesīs zaudējumus.

[4] 2017.gada 23.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Ministrijas rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka tā pieteikumu neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā minēto. Papildus paskaidrojumos norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Lai arī pieteicēja norāda, ka tiesa prezumēja, ka pieteicēja nav norādījusi nepatiesas ziņas un ka norādītā informācijas nevarēja būt par pamatu iepirkuma piedāvājuma noraidīšanai, Ministrija iebilst šādai tiesas nolēmuma interpretācijai, jo pieteicēja ir citējusi tiesas nolēmumu fragmentāri, neskatot to kopsakarībā. Ministrija norāda, ka tiesa lēmuma prettiesiskuma faktu konstatēja apstāklī, kas izpaudās kā papildinformācijas nepieprasīšana.

Turklāt, pat ja Ministrija būtu lūgusi skaidrot acīmredzami nepatieso informāciju, Ministrijas lēmums piedāvājumu tālāk nevērtēt palikti nemainīgs, jo no jauna iegūtā informācija neapstiprinātu sākotnējā piedāvājumā iekļauto informāciju, ka pētījuma pasūtītājs ir Ministrija un kontaktpersona – Ministrijas darbinieks.

[4.2] Izvērtējot pieteicējas zaudējumu aprēķinus un faktus, uz ko tie balstīti, konstatējams, ka tie ir tikai vispārīgi teorētiski pieņēmumi par iespējamu notikumu attīstības gaitu, ja pieteicēju iepirkumā būtu ieguvusi līguma slēgšanas tiesības, kā arī par iespējamiem (varbūtējiem) zaudējumiem nākotnē. Pieteicēja nav pievienojusi nevienu konkrētu pierādījumu par pieteicējai radītu zaudējuma faktu.

[4.3] Ministrija nepiekrīt pieteicējas apgalvojumam, ka iepirkumā noteicošais kritērijs ir viszemākā cena un ka pārējo iepirkumam iesniegto piedāvājumu cenas priekšlikumu faktoru ietekmējošais apstāklis ir "uzņēmumu zīmols" un atrašanās tirgū "lielā četrinieka" statusā.

[4.4] Pieteicējas iesniegtais piedāvājums bija 15 900 *euro,* un tas bija ar ievērojami zemāku cenu nekā pārējiem iesnigtie piedāvājumi. Tādējādi, ja Ministrija būtu turpinājusi pieteicējas piedāvājuma vērtēšanu, būtu jāveic pārbaude, vai pieteicējas piedāvājums nav nepamatoti lēts. Pieteicējai būtu jāsniedz detalizēts un ar pierādījumiem apstiprināts paskaidrojums par pakalpojuma izmaksu veidošanos. Šādā gadījumā nav zināms, kā būtu rezultējies pieteicējas piedāvājuma izvērtējums.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja pieteikumu, bet iestādes pārstāves lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

[6] Pieteicēja ir lūgusi atlīdzināt mantiskos zaudējumus, kas izpaužas kā neiegūtā peļņa.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmo daļu mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies iestādes prettiesiskā administratīvā akta vai faktiskās rīcības dēļ. Minētā panta otrā daļa noteic, ka, aprēķinot mantisko zaudējumu, ņem vērā arī neiegūto peļņu, ja cietušais spēj pierādīt, ka notikumu parastās attīstības gaitā peļņa tiktu gūta.

Augstākās tiesas judikatūrā atzīts, ka atrautās peļņas institūta mērķis ir atlīdzināt cietušajam to, ko viņš noteikti būtu saņēmis, ja prettiesiskā rīcība nebūtu notikusi, jeb novērst tās kaitīgās sekas, ko prettiesiskā rīcība noteikti nodarītu cietušā mantai nākotnē (*sk. Augstākās tiesas 2009.gada 2.aprīļa sprieduma lietā Nr.94/2009 12.punktu, 2010.gada 18.maija sprieduma lietā Nr.SKA– 122/2010 13.punktu*).

[7] Augstākā tiesa iepirkumu lietās saistībā ar mantisko zaudējumu atlīdzību ir atzinusi, ka, izlemjot prasījumu par zaudējumu atlīdzināšanu, tiesa pēc būtības nenoregulē publiskā iepirkuma procedūru, nosakot tās uzvarētāju, un tādējādi neiejaucas pasūtītāja kompetencē novērtēt piedāvājumus. Taču Augstākās tiesas ieskatā, lai noteiktu, vai no iepirkuma procedūras nepamatoti izslēgtajam pretendentam pienākas zaudējumu atlīdzība (negūtā peļņa), ir jāvērtē, vai iepirkuma procedūras vispārīgi paredzamās attīstības gaitā šim

pretendentam būtu bijušas izredzes uzvarēt. Tas ļautu konstatēt cēlonisko sakaru starp iepirkumu procedūrā pieļauto kļūdu un pretendentam šīs kļūdas dēļ radītajiem zaudējumiem. Tas nozīmē, ka tiesai ir jāizvērtē iestādes pieļautā pārkāpuma ietekme uz iepirkuma procedūru kopumā, ņemot vērā šā pārkāpuma ietekmi arī uz citiem pretendentiem. Apstāklis, vai pieteicējs iepirkumu procedūras paredzamās norises gaitā būtu ieguvis tiesības slēgt iepirkuma līgumu, būtībā ir hipotētiskā labvēlīgā administratīvā akta izdošanas pamatotības pārbaude. Attiecībā uz to tiesai ir jāvadās pēc objektīvās izmeklēšanas principa. Tiesai ir jāsalīdzina piedāvājumi, un jānoskaidro, vai pieteicējs būtu varējis iepirkumā uzvarēt, ja nebūtu pieļautu pārkāpumu. Vienīgi pēc tam, kad ir noskaidrots, vai pieteicēja būtu varējusi iepirkumā uzvarēt, ja nebūtu pieļautā pārkāpuma, var pievērsties jautājumam par to, vai un kādā apmērā pieteicēja iepirkuma līguma noslēgšanas rezultātā būtu guvusi peļņu. Tas savukārt atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta otrajai daļai būtu jāpierāda pieteicējam (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 22.oktobra spriedums lietā Nr.SKA – 807/2014 8.– 13.punktu*). Savukārt secinājumu par to, ka konkrētā persona noteikti būtu iepirkuma procedūrā uzvarējusi, nevar balstīt vienīgi uz to, ka ir atkritis pasūtītāja lēmumā norādītais šķērslis (tiesai atzīstot šo lēmumu par prettiesisku), ja lietā ir norādes vēl uz citiem apstākļiem, kas, iepirkuma procedūrai noritot tiesiski, liegtu konkrētajai personai uzvarēt (*sk. Augstākās tiesas 2017.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA– 558/2017 17.punktu)*.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 153.pantu fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos tiesas spriedumu tā rezolutīvajā daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu (otrā daļa), un fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos spriedumu tā motīvu daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu, kurā piedalās tie paši procesa dalībnieki (trešā daļa).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar spēkā stājušos Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 15.jūlija spriedumu lietā Nr.A420328215 ir pierādīts tas, ka Ministrijas iepirkuma komisija ir pieļāvusi būtisku procesuālu pārkāpumu, jo pieteicējas izslēgšana no tālākas dalības iepirkumā atzīta par prettiesisku šādu patstāvīgu iemeslu dēļ: 1) jautājumam par to, vai pieteicējas piedāvājumā ir norādītas nepatiesas ziņas par strīdus pētījumu pasūtītāju, nav izšķirošas nozīmes pieteicējas piedāvājuma atbilstības kvalifikācijas prasībām izvērtēšanā; 2) pieteicējas piedāvājumā nav norādītas nepatiesas ziņas par strīdus pētījumu pasūtītāju; 3) pieteicējas piedāvājuma trūkumi attiecībā uz ziņu par strīdus pētījumu pasūtītājiem (un kontaktpersonām) norādīšanu varēja būt pamats prasīt pieteicējai papildināt vai izskaidrot sniegtās ziņas, bet ne noraidīt piedāvājumu (*sk. sprieduma 17.punktu*).

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka, lai arī ar 2016.gada 15.jūlija spriedumu lietā Nr.A420328215 atzīts, ka Ministrija nav norādījusi citas pieteicējas piedāvājuma neatbilstības vispārīgajā informācijā izvirzītajām prasībām, kā vien tās, kuras tiesa šajā spriedumā ir izvērtējusi, kā arī atzīts, ka pieteicējas piedāvājumam bija reālas izredzes uzvarēt konkursā, tiesai, lemjot, vai pastāv pamats negūtās peļņas atlīdzināšanai, saskaņā ar Augstākās tiesas 2014.gada 22.oktobra spriedumā lietā Nr.SKA – 807/2014 un 2017.gada 22.septembra spriedumā lietā Nr.SKA– 558/2017 izteiktajām atziņām ir jāizvērtē tas, vai pieteicēja būtu varējusi iepirkumā uzvarēt, ja nebūtu pieļauts iepriekš konstatētais pārkāpums.

[9] Kā redzams no Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 15.jūlija sprieduma lietā Nr.A420328215 un par ko arī šajā lietā nav strīda, Ministrijas iepirkuma komisija izslēdza pieteicēju no iepirkuma saskaņā ar Vispārīgās informācijas 11.7.apakšpunktu, jo konstatēja, ka tās sniegtā informācija iepirkuma piedāvājumā neatbilda Vispārīgās informācijas 11.5.1.1.apakšpunktam, jo pieteicēja piedāvājumā norādījusi nepatiesu informāciju par piesaistītā projekta vadītāja kvalifikāciju. Proti, komisija konstatēja, ka pieteicēja pieteikumam pievienotajā projekta vadītāja /pers. K/ dzīvesgaitas aprakstā kā strīdus pētījumu pasūtītāju norādījusi Ministriju, taču Ministrija strīdus pētījumus nav pasūtījusi.

Tiesa konstatē, ka Ministrijas iepirkuma komisija procesuālās ekonomijas dēļ tālāku pieteicējas piedāvājuma izvērtējumu neveica, arī procesa dalībnieki šo apstākli nav apstrīdējuši. Līdz ar to tiesas ieskatā tālāk ir izvērtējams tas, vai iepirkuma procedūras vispārīgi paredzamās attīstības gaitā pieteicējai būtu bijušas izredzes uzvarēt, t.i., vai pieteicējas piedāvājums atbilda pārējām iepirkuma prasībām.

[10] Izvērtējot piedāvājumā norādīto informāciju par otra piesaistīta eksperta /pers. L/ darba pieredzi (*lietas 1.sējuma 107.– 108.lapa*), tiesa konstatē, ka arī šajā gadījumā piedāvājums nav noformēts atbilstoši Vispārīgās informācijas 3.pielikuma prasību 3.punktam, kas paredz norādīt detalizētu praktiskās darba pieredzes aprakstu, kas raksturo Vispārīgās informācijas 11.5.punktā minēto prasību izpildi, *vienlaikus norādot to pasūtītājus un kontaktinformāciju (lietas 1.sējuma 71.lapa)*. Kā redzams no piedāvājuma, par /pers. L/ sadaļa "Darba saturs" par darba būtību ir norādīta šāda informācija: nodokļu konsultāciju sniegšana PVN (tai skaitā par PVN apgrieztā maksāšanas kārtību) un citu nodokļu jomā Lietuvas un ārvalstu uzņēmumiem un ekonomisko rādītāju analīzes veikšana, analītisku materiālu izstrādāšana PVN piemērošanas jomā, kā arī PVN pētījumu veikšana, konsultējot Kirgizstānas un Tadžikistānas nodokļu administrācijas vadību.

Savukārt pasūtītājs nav norādīts ne pie viena no veiktajiem darbiem. Līdz ar to tiesa piekrīt Ministrijas gan tiesas sēdē, gan rakstveida paskaidrojumos paustajai nostājai, ka arī attiecībā uz otro ekspertu nav sniegta iepirkuma prasībām atbilstoša informācija, proti nav norādīts pasūtītājs. Tāds pats secinājums ir izdarāms arī attiecībā uz pirmo ekspertu Oļegu Sējānu – arī par viņu sadaļā darba saturs nav norādīts skaidri identificējams pasūtītājs (*lietas 1.sējuma 102.lapa*).

[11] Tiesa atzīst, ka pretendenta automātiska izslēgšana no turpmākās dalības iepirkuma procedūrā tikai nebūtiskas neprecizitātes dēļ pretendenta iesniegtajā informācijā kvalifikācijas novērtēšanai būtu pārlieku formāla un neatbilstoša samērīguma principam un ka ne jebkuras nepatiesas informācijas norādīšana pretendenta iesniegtajā informācijā kvalifikācijas novērtēšanai ir pamats pretendenta izslēgšanai no turpmākās dalības konkursā. Pamats izslēgšanai no turpmākas dalības konkursā var būt tāda nepatiesa informācija, kas ir būtiska pretendenta kvalifikācijas izvērtēšanā (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 16.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA– 296/2010 11.punktu*).

Vienlaicīgi, kā jau konstatēts, informācija attiecībā par pasūtītājiem, kas ir obligāti norādāma informācija, nav norādīta nevis par vienu no speciālistiem, ko varētu atzīt par neprecizitāti, bet gan par visiem trīs pētījumā piesaistītajiem speciālistiem. Tiesas ieskatā, ja par katru speciālistu ir jāievāc papildus informācija, lai noskaidrotu, kas ir pasūtītājs un tādējādi pārbaudītu, vai personai piemīt nepieciešamā pieredze un zināšanas, turklāt norādītā informācija ir arī patiesībai neatbilstoša, jo /pers. M/ ir apliecinājusi, ka nekad nav bijusi pētījuma kontaktpersona (*lietas 1.sējuma 123.lapa*), tad šīs atsevišķās kļūdas kopumā veido būtisku pārkāpumu no pieteicējas puses. Var izprast pieteicējas vēlmi, lai Ministrija būtu vairāk iedziļinājusies konkrētajā situācijā un mēģinājusi noskaidrot nenorādītos pasūtītājus, taču bez ievērības nevar atstāt apstākli, ka nolikuma prasības par pasūtītāju bija pietiekami skaidras. Turklāt, ja arī pieteicējai bija kādas neskaidrības, tad kā labs piemērs tam, kā bija jānorāda informācija, varēja kalpot pašā Vispārējā informācijā norādītais par konkrētā iepirkuma pasūtītāju (Ministriju) un kontaktpersonu (*lietas 1.sējuma 57.lapa*). Tiesas ieskatā iepriekš izteiktās Augstākās tiesas atziņas par papildus informācijas pieprasīšanu ir saprotamas tādējādi, ka iepirkuma pasūtītājs noskaidro kādu vienu neskaidru jautājumu jeb neprecizitāti, nevis ir spiests pilnībā pārbaudīt visu piesaistīto speciālistu (divu ekspertu un projekta vadītāja) pieredzi un kvalifikāciju, pieprasot informāciju par pasūtītāju pretendentam vai sazinoties ar norādīto kontaktpersonu, kā rezultātā pretendenta piedāvājums faktiski tiek papildināts ar jauniegūtu informāciju, kas savukārt ir pretrunā ar Publisko iepirkumu likuma 41.panta sesto daļu, jo pasūtītāja kā tāda nenorādīšana nevienam no speciālistiem nav atzīstama par neskaidru informāciju, bet gan informācijas kā tādas trūkumu. Turklāt pieteicēja nav norādījusi ne uz vienu saprātīgu apstākli, kas liedza pareizi aizpildīt iepirkuma dokumentāciju, kuras prasības, objektīvi raugoties, bija skaidri formulētas. Tāpat tiesas ieskatā pretendents nevar paļauties uz to, ka paviršu aizpildīta dokumentācija vienmēr tiks atzīta par nebūtisku neprecizitāti, jo īpaši ņemot vērā to, ka tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis norādīja uz savām plašajām zināšanām, kuras tiesa neapstrīd, kā arī to, ka šis nebija pirmais iepirkums, kurā pieteicēja piedalījās (*lietas 1.sējuma 134.lapa, 157.lapas otra puse un 2.sējuma 72.lapas otra puse*).

[12] Izvērtējot arī iepirkuma dokumentāciju, pieteicējas pieteikumu iepirkumam un pieteicējas iesniegto 2.pielikumu par pētījumā iesaistīto darbinieku algas aprēķinu (*lietas 1.sējuma 20.– 21.lapa*), tiesa konstatē, ka pieteicēja ir norādījusi nepatiesu informāciju. Proti, saskaņā ar Vispārīgās informācijas 11.5.2.3. un 11.5.2.4.apakšpunktiem (*lietas 1.sējuma 59.lapa*) vienam no ekspertiem ir jābūt ar pieredzi ekonomisko rādījumu analīzē un vienam no ekspertiem ir jābūt ņēmušam dalību analītisku materiālu izstrādē PVN jomā.

Kā redzams no pieteicējas piedāvājuma iepirkumam (*lietas 1.sējuma 102. un 107.lapa*), tad no abiem ekspertiem tikai /pers. L/ ir norādīta atbilstība norādītajām pieredzes prasībām 11.5.2.3. un 11.5.2.4., bet O.Sējānam šāda pieredze nav norādīta. Savukārt no 2.pielikuma par pētījumā iesaistīto darbinieku algas aprēķinu (*lietas 1.sējuma 20.– 21.lapa*), uz kura pieteicēja balsta un ar kuru pamato savu zaudējumu aprēķinu neiegūtās peļņas veidā, tiesa konstatē, ka veikt izvērtējumu par to, vai pēc PVN apgrieztās maksāšanas kārtības ieviešanas ir mainījušies atsevišķi precīzi norādītie ekonomiskie rādītāji (tabulas 4.1.3.apakšpunkts) un izvērtēt PVN apgrieztās maksāšanas kārtības ieviešanas efektivitāti tām nozarēm, kurām minētā PVN maksāšanas kārtība ieviesta atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 141., 142. un 143.pantam (tabulas 4.2.apakšpunkts), ir paredzēts veikt tieši pirmajam ekspertam, t.i., O.Sējānam, kuram šāda pieredze piedāvājumā iepirkumam nav norādīta. Saskaņā ar 2.pielikumu par pētījumā iesaistīto darbinieku algas aprēķinu /pers. L/, kurai ir atbilstošā pieredze, šos ekonomiskos rādītājus nav paredzēts analizēt, izņemot bija paredzētas 5 darbdienas 4.1.2.apakšpunktā norādītā uzdevuma veikšanai – esošo pētījumu un informācijas analizēšanai un salīdzināšanai ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu pieredzi līdzīgu jautājumu risināšanā, ko tiesas sēdē apstiprināja arī pieteicējas pārstāvis. Tātad ir atzīstams, uz ko tiesas sēdē un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīja arī Ministrijas pārstāves, ka pieteicēja piedāvājumā iepirkumam ir norādījusi nepatiesu informāciju, jau iepriekš zinot, ka /pers. L/ neveiks ekonomisko rādījumu analīzi, bet to veiks O.Sējāns, attiecībā par kuru nepieciešamā pieredze nav norādīta.

Saskaņā ar Pakalpojuma līguma projekta (*lietas 1.sējuma 74.– 78.lapa*) 3.4.2.punktu, kas tiek noslēgts ar iepirkuma uzvarētāju, izpildītājs atbild par savu piesaistīto speciālistu kompetenci, kā arī viņu sniegto pakalpojumu kvalitāti. Izvērtējot iepirkuma dokumentāciju, tiesa atzīst, ka noteikumi

neliedza norādīt šādas pieredzes esamību arī par otru ekspertu, tāpēc tam, ka O.Sējānam šāda pieredze esot un pieteicēja, aizpildot dokumentus, tikai nav uzskatījusi to par nepieciešamu norādīt (*sk. tiesas sēdes protokolu, lietas 2.sējuma 72. – 73.lapa*), konkrētajā gadījumā nav nozīmes.

Tiesas ieskatā, ja Vispārīgie noteikumi paredz tādu pretendentu piesaisti, kuriem ir attiecīgā pieredze un zināšanas, tad ir atzīstams, ka iepirkuma pasūtītājs, šajā gadījumā Ministrija, var paļauties un tas ir tikai loģiski sagaidāms, ka eksperts ar Vispārīgo noteikumu 11.5.2.3. un 11.5.2.4.apakšpunktos norādītajām pieredzēm arī veiks attiecīgās kompetences uzdevumus. Pretējā gadījumā nebūtu nozīmes tam, ka Ministrija ir izvirzījusi noteiktas prasības ekspertiem. Līdz ar to tiesa atzīst, ka faktiski pieteicēja, kā jau minēts iepriekš, ir sniegusi nepatiesu informāciju, lai vienīgi formāli izpildītu iepirkuma Vispārīgo noteikumu prasības, norādot ekspertu, bet nebija paredzējusi viņu praktiski piesaistīt iepirkuma izpildē, ko pieteicēja pati ar iesniegto 2.pielikumu par pētījumā iesaistīto darbinieku algas aprēķinu ir apstiprinājusi.

[13] Lai arī ir atzīstams, ka uz pretendentu piedāvājumu izvērtēšanas brīdi šāda informācija nevarēja būt iepirkuma komisijas rīcībā, jo tā tika iesniegta Ministrijai tikai ar 2016.gada 23.decembra iesniegumu par zaudējumu atlīdzināšanu, vērtējot jautājumu par zaudējumu atlīdzināšanu, vērā ir ņemami visi tiesai zināmie apstākļi. Administratīvā procesa likuma 148.panta otrā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībniekam savas tiesības jāizmanto un pienākumi jāpilda godprātīgi. Tiesas ieskatā nevar runāt par zaudējumu, t.sk., neiegūtās peļņas esamību, ja iepirkuma piedāvājums ir aizpildīts negodprātīgi, t.i., faktiski neparedzot piesaistīt ekspertu ar atbilstošajām kvalifikācijām attiecīgo darbu, turklāt nozīmīgāko un apjomīgāko, veikšanai, bet vienīgi norādot viņu, lai formāli izpildītu iepirkuma prasības. Citiem vārdiem, ja šī informācija būtu bijusi zināma uz piedāvājuma izvērtēšanas brīdi, tad tiesas ieskatā saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 11.7.apakšpunktu pretendents būtu izslēdzams no dalības iepirkumā, jo šī situācija būtu pielīdzināma tai, ka pretendentam vispār nav eksperta ar attiecīgo pieredzi izvērtējuma veikšanai, kas ir vērtējams kā būtisks trūkums, un šādam faktam ir izšķiroša nozīme, lai, izvērtējot pieteicējas piedāvājuma atbilstību kvalifikācijas prasībām, atzītu to par neatbilstošu.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA "TaxLink Baltic" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Finanšu ministrijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru SIA „TaxLink Baltic" tiktu atlīdzināti mantiskie zaudējumi neiegūtās peļņas veidā 11 351,22 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D.Ābele